

disse Paragrapher, vil sande med mig, at Udkaftet i høi Grad mangler Guldskændighed og Tydelighed. Grunden dertil vil man snart see at være den, at man bestandig vil, at Landværnepligtige og Søværnepligtige ganske skulle betragtes eens. Det har været mig hjært af Motiverne til det foreliggende Lovudkast at erfare, at den høitagtede Justitsminister har tiltraadt mine tidligere yttrede Anskuelse, nemlig at Spørgsmaal betræffende Armeens Organisation ikke kunne finde deres Afgjørelse i Værnepligtsloven for Kongeriget. Det forekommer mig imidlertid, at den høitagtede Justitsminister ikke ganske har fulgt Conseqventsen deraf. Medens nemlig efter Armeearrangeringsplanen af 27de April 1842 Landhæren inddeles i den staaende Hær og Forstærkningen, og den staaende Hær atter i Linien og Krigsreserven, saaledes at Mandskabet ved Artilleriet tjener i 6 Aar og ved Infanteriet i 4 Aar i Linien, og dernæst gaaer over i Krigsreserven, findes i Lovudkastet § 20 Landhæren inddeelt alene i Linien og Forstærkningen med aldeles Tilfidsættelse af Krigsreserven. Endvidere Tjenestetiden ved den staaende Hær, som er 8 Aar, regnes i Organisationsplanen fra den Tid, Exerceerfesterne ere tilende, hvilket ved Infanteriet er den 9de August, ved Artilleriet den 29de August, ved Ingenieurtropperne den 3die October, ved Cavaleriet medio April og medio October og ved Garden tilfods den 5te September, medens de 8 Aars Tjenestetid ved den staaende Hær efter Lovudkastet regnes fra den 1ste Januar i det Aar, for hvilket Udskrivningen er foregaaet. Tænker man sig nu Organisationsplanen i uforstyrret Virksomhed for Hertugdømmerne, og dette Lovudkast ophøiet til Lov for Kongerigets Vedkommende, vil Følgen deraf uundgaelig blive for det Første, at ved de Troppeafdelinger, som erholde deres Recruter fra Hertugdømmerne, findes der 4 Aars Linie og 4 Aars Krigsreserve, og ved de Troppeafdelinger, som blot recruterer fra Kongeriget, 8 Aars Linie. For det Andet, at ved de Troppeafdelinger, som faae deres Recruter saavel fra Hertugdømmerne som fra Kongeriget, f. Ex. begge Garderne, Artilleriet, Ingenieurtropperne og Garde-Husarregimentet, vil der findes ved Siden af hinanden 4 Aars Linie, 4 Aars Krigs-Reservemandskab og

8 Aars Linieemandskab alene. For det Tredie vil de fra Hertugdømmerne Udskrevnes Tjenestetid af 8 Aar blive at regne respective fra den 9de August, 29de August, 3die October, medio April og medio October og 5te September, medens derimod de fra Kongeriget Udskrevnes Tjenestetid af 8 Aar regnes fra 1ste Januar; de Førstnævntes Tjenestetid bliver altsaa meget længere end de Sidstnævntes, til stor Uleilighed og Gene for Troppeafdelingerne, og til megen Misnøie for Mandskabet, og endelig for det Fjerde vil den staaende Hær komme til at mangle Mandskab fra den 1ste Januar, indtil Recruterne ere indløvede og satte i Nummer. Hvorvidt noget Saadant kan bestaae med Armeeenhed og hvorvidt Krigsbestyrelsen kan være tjent dermed, indseer jeg virkelig ikke. Jeg har vel hørt yttre, at Krigsministeren ikke behøvede at bryde sig derom, da han kun havde at holde sig til Organisationsplanen. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at han har Ret dertil, men har han denne Ret, skulle vi ikke skrive Love, som man ikke kan vente vilde blive fuldt opfyldte i deres Heelhed. Naar den høitagtede Justitsminister har yttret, at Spørgsmaal vedkommende Organisation ikke kunde finde deres Afgjørelse i Værnepligtsloven for Kongeriget, da er dette efter min Mening i Overensstemmelse med Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855, § 2, som til Kongerigets særlige Anliggender henfører: „Tilveiebringelsen af det Mandskab til Land- og Søhæren, som ifølge de bestaaende Planer eller de fra den lovgivende Magt for de fælles Anliggender udgaaede Love skal leveres fra Kongeriget.“ Det forekommer mig, at den høitagtede Justitsminister altsaa ligeledes maa antage, at Spørgsmaal, vedkommende de igjennem den lovgivende Magt for de fælles Anliggender udgivne Udskrivningslove ikke heller kunne finde deres Afgjørelse i Værnepligtsloven for Kongeriget. Hvorvidt dette forholder sig saa, vil jeg bede det ærede Thing undersøge ved at sammenholde Loven af 22de November 1859, som angaaer Udskrivningen for Aarene 1861—62, med Lovudkastets § 19. I Loven af 22de November 1859 hedder det blandt Andet: „De paa Landskessionerne for 1861 Udskrevne, der ikke ere anvendte, inden Recruterne for 1862 ere vaaben-